

Det får mig til at stille et spørgsmål til ministeren, nemlig: Har Socialministeriet i de år, ministeren har været socialminister i Danmark, ikke fået en eneste henvendelse om lignende problemer, f.eks. på bosteder eller i bofællesskaber? Kommer det fuldstændig bag på ministeren og ministeriet, at der sker denne type systemfejl, hvad angår voksne udviklingshæmmede i Danmark?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja, jeg må sige, at det kommer fuldstændig bag på mig. Havde jeg haft det mindste kendskab til, at der var så grelle forhold nogle steder, havde jeg selvfølgelig øjeblikkelig grebet ind. Nu har vi så fået sat fokus på det her, og det synes jeg er rigtig godt, for det, der foregår, er helt uacceptabelt. Det er også derfor, jeg nu følger det op med en række initiativer, for vi skal selvfølgelig have rettet op på de her forhold og sørge for, at man andre steder får tjekket efter, om forholdene egentlig er i orden.

Der hilser jeg det velkommen, at både kommuner og regioner har meldt sig på banen, har taget ansvaret på sig med hensyn til at finde ud af, hvordan det her kunne gå så gruelig galt. Jeg får også redegørelser om de konkrete situationer, og det er jo bl.a. for at finde ud af, hvad der gik galt, hvor svigtet var, sådan at vi kan sætte ind over for det.

Mette Frederiksen (S):

Det lyder mærkeligt, at TV 2 på baggrund af to dokumentarprogrammer vist af TV 2 i de forgangne 2 uger har modtaget flere tusinde henvendelser, og at Socialministeriet igennem de senere år ikke har modtaget en eneste henvendelse. Er det virkelig korrekt, at der ikke er tilgået så meget som ét eneste telefonopkald, et eneste brev, en eneste mail fra enten brugere, pårørende eller ansatte om udviklingshæmmedes vilkår i Danmark? Det lyder bemærkelsesværdigt.

Derudover vil jeg sige: Skulle det måske ikke lige præcis danne grundlag for, at vi får kigget på klageadgangen, altså sikret, at man, hvad enten man er bruger og har ressourcerne til det eller er pårørende eller ansat, får en mulighed for meget konkret at sige fra, og at man, når man siger fra, også kan være sikker på, at f.eks. en uvil dig instans undersøger, hvordan tingene faktisk gør sig gældende?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan kun gentage, at jeg ikke har haft kendskab til, at sådan nogle forhold skulle gøre sig gældende. Havde jeg haft det, havde jeg øjeblikkelig sat ind over for det.

Jeg er enig i, at der skal fokus på klagemuligheden og klageadgangen, og som jeg tidligere har nævnt i dag, vil det indgå i den undersøgelse. Jeg vil simpelt hen spørge kommuner og regioner, hvordan man behandler klager, og hvor langt de når: Får den, der klager, altid et svar, eller hvordan griber man det an? Jeg synes, det er vigtigt, at der er nogle forhold og, hvad skal man sige, en situation, hvor man selvfølgelig kan tage klager op og kan påpege nogle kritiske punkter og få en diskussion om, hvorvidt de forhold er acceptable eller ej.

Jeg ved bl.a., at der er kommet spørgsmål over fra Folketinget, som nu vil gøre, at vi vil gå ind i det. Jeg tror, det er vedrørende Strandvænget i Nyborg, at der helt konkret bliver spurgt til, hvor mange klager der har været. Det vil vi naturligvis undersøge nærmere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Tak til socialministeren.

Nu er spørgetimen gået. Vi når ikke den sidste indtegnede spørger.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgivers pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet. (Godtgørelsesniveauet).

Af Thomas Adelskov (S) m.fl.

(Fremsat 14/11 2006. Første behandling 28/11 2006. Betænkning 7/2 2007).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.